

Fjor var man ganske naturligt stærkt inde paa Spørgsmaalet om Aflysning af de reelle Privilegier, men jeg ønskede nu at henlede Tingets Opmærksomhed paa, at det foreliggende Forslag aldeles ikke drejer sig om dette Spørgsmaal, men drejer sig om, saa længe vi overhovedet have Privilegieordningen, hvad enten denne gælder de personlige eller de reelle Privilegier, at faa en Ordning af Sagen saa hensigtsmæssig som muligt for Publikum ved at stille saa strenge Fordringer som muligt. Jeg gjorde derfor de ærede Medlemmer, der ikke, saaledes som det ærede Medlem, der nys talte, saa omhyggelig havde gennemgaaet hele Betænkningen, de ærede Medlemmer, som ikke, hvad jeg fandt ganske naturligt, havde gjort sig den Ulejlighed i Fjor at gennemlæse den lange Betænkning, opmærksomme paa, at hvis de vilde sætte sig ind i dette Lovforslag, da behøvede det ikke at tage dem synderlig lang Tid.

Maa jeg takke det ærede Medlem (Busk) for hans behagelige Henvendelse til mig, som, forekommer det mig, egentlig var lidt nærgaaende. Det ærede Medlem udtalte sig om *min* Velvilje i Modsætning til Ministeriets Velvilje. Jeg ved ikke, hvilken mistænksom Følelse det ærede Medlem maatte have af den ene eller den anden Slags, men hvad specielt dette Lovforslag angaar, kan ingen anden Velvilje nytte noget end netop min. Ingen har hidtil haft nogen Indflydelse paa Lovforslagets reelle Indhold, og det samme vil ogsaa gælde i Fremtiden. Jeg forstod ikke ganske det ærede Medlem, naar han udtalte, at dette Lovforslag angik saa uhyre Værdier. Lovforslaget angaar i Virkeligheden aldeles ingen Værdier, undtagen, for saa vidt det angaar Apotekervæsenet, hvis Virksomhed udøves gennem en hel Del kostbare Institutioner, men Statskassen vedrører det ikke. Her er jo ikke Tale om noget vedrørende selve det økonomiske, Lovforslaget har intet at gøre med, om de reelle eller personlige Apoteker ere mere eller mindre værd. Den eneste reelle økonomiske Betydning, det har, er, at man, for at naa det tilsigtede Formaal, ogsaa maa have Lovbestemmelser om Understøttelse for Apotekerenker eller svagelige Apotekere, hvilken Understøttelse maa tages af Apotekerfonden. Men det er ikke noget, som kommer til at koste Statskassen en eneste Øre, thi der vil i Apotekerfonden være mere end tilstrækkeligt til at fyldestgøre ogsaa dette Formaal. Jeg forstod heller ikke, hvor det ærede Medlem vilde hen, naar han omtalte, at det gælder om

at tage Hensyn til Befolkningens Ønsker. Jeg er fuldstændig villig til for dette Lovforslags Vedkommende at rette mig efter alle fornuftige Ønsker, fuldstændig villig til at forhandle med et Udvalg om, hvad der maatte anses for hensigtsmæssige Ændringer. Jeg tror ogsaa, at Materien ikke er vanskeligere, end at det maatte være meget let at blive enig med Ministeren paa dette Omraade, og er der noget Punkt, hvor Befolkningens Ønsker spille en Rolle, skal jeg være meget villig til Imødekommenhed. Naar det ærede Medlem henviste til Subventionsapotekerne, maa det ærede Medlem ikke huske, at selve Betænkningen udtrykkelig fremhæver, at det er en nødvendig Konsekvens af den ny Ordning, der afskaffer Hjælpeapotekerne, som hidtil have været oprettede paa Steder, hvor et egentlig selvstændigt Apotek ikke antoges at kunne bære sig, at man saa maa have Subventionsapoteker, og at denne Subvention netop maa tages af Apotekerfonden. Det ærede Medlem tror jeg, det var, eller et andet æret Medlem, bemærkede i forrige Samling, da vi drøftede Spørgsmaalet om, hvorvidt enhver Apoteker skulde have i det mindste en eksamineret Medhjælper, at det vilde vanskeliggøre Subventionsapotekerne, og dertil bemærkede jeg, at i saa Fald maatte Subventionsapotekerne subventioneres saa meget højere. Men i øvrigt gjorde jeg ganske vist den Bemærkning i Fjor, at man naturligvis ikke alle Vegne kunde anlægge Apoteker. Det naturlige var at stille den Fordring til Apotekerdriften, navnlig naar man mener, at den kaster forholdsvis godt af sig, at den skulde kunne bære sig selv og kunne føde sin Mand tarveligt, og jeg antydede ogsaa, at man maaske saa gerne kunde komme ind paa at eftergive noget med Hensyn til Medhjælp, men at der paa afsides Steder kunde være god Grund til at oprette Apoteker uden at tage dette Hensyn, saa der er aldeles intet, der skulde være til Hinder for, at jeg ikke skulde kunne blive enig med Udvalget. Det, som jeg har ønsket, var, at det Udvalg, som maatte blive nedsat, vilde se med velvillige Øjne paa Sagen og vilde, for saa vidt det stod til det, søge at føre Reformen igennem i denne Samling.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.